

Motion till riksdagen

1990/91:U4

av Bengt Hurtig (v)

med anledning av prop. 1990/91:48 Tillämpning i fråga om Irak och Kuwait av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner

Iraks invasion och annektering av Kuwait är ett grovt brott mot den internationella folkrätten. Förenta Nationernas snabba och kraftfulla åtgärdsprogram för att tvinga Irak att respektera den internationella folkrätten är fördömlig.

Vid en historisk tillbakablick kan man bara önska att samma kraft visats mot olika stormakter. Exempelvis då USA bedrev angreppskrig mot Vietnam under 1960- och 70-talet eller invaderade Grenada och Panama under 80-talet, eller då Sovjetunionen invaderade Afghanistan 1979 och med stridande trupper blev kvar i tio år. I tjugo års tid har också palestinier i de ockuperade områdena önskat sig ett FN-agerande med samma potens som i fallet Kuwait.

Jag anser det viktigt att sanktionerna mot Irak och det annekterade Kuwait upprätthålls. Det är endast genom effektiva sanktioner och med andra fredliga medel som konflikten kan lösas. Militärt våld leder enbart till massförintelse och civilbefolkningens lidande och måste därför till varje pris undvikas.

En framgångsrik sanktionspolitik måste effektivt blockera in- och utförsel av i synnerhet de varor som är av avgörande betydelse för irakisk ekonomi, teknik och militär.

Ett totalstopp för införsel av modern teknik kommer exempelvis relativt snabbt att ge effekt. På samma sätt förhåller det sig med en effektiv exportblockad av olja, som är Iraks huvudsakliga inkomstkälla.

Det är med denna inriktning som sanktionerna kommer att ge resultat. Däremot utgör medicin och varor av humanitär karaktär något annat. Sanktioner omfattande dessa varor slår egentligen bara mot civilbefolkningen, och då särskilt kvinnor och barn. Det kan inte vara i det internationella samfundets intresse att straffa dessa människor för något landets diktatoriska regim bär ansvaret för.

I propositionen görs också en sådan distinktion. I 11§ beskrivs i tre olika punkter varor som regeringen har möjlighet att ge dispens för.

Jag anser dock att 11§ punkt 2 lydande "för mediciner och andra varor som skall föras in i eller ut ur Sverige eller Irak eller Kuwait inom ramen för humanitära hjälporganisationers arbete" inte skall behöva vara under dispensparagraf, utan istället generellt undantaget.

Hemställan

Mot. 1990/91

U4

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att mediciner och andra varor som skall föras in i eller ut ur Sverige eller Irak eller Kuwait inom ramen för humanitära hjälporganisationers arbete skall vara generellt undantagna från sanktions- och dispensförfarandet.

Stockholm den 12 november 1990

Bengt Hurtig (v)

